

Atletika → Jiří Homoláč strávil podruhé několik měsíců v Itenu

NOVÉ ČÍSLO ČASOPISU SPORT GOÓÓL!
LIGA MISTRŮ VRCHOLÍ, SUPERTALET MBAPPÉ, XABI ALONSO, ALEXIS SÁNCHEZ, ROZHOVOR S KALASEM...

PRÁVĚ
V PRODEJI!

Keňa je můj druhý domov

MARTIN HAŠEK

Jenom kukuřičná kaše ugali mu nechutná, jinak našel běžec **JIŘÍ HOMOLÁČ** v keňském Itenu svůj ráj. Letos podruhé ve slavném domově šampionů strávil značnou část zimy. Po dvou a půl měsících se vrátil, aby si v sobotu v Praze vylepšil osobní rekord v půlmaratonu (1:03:23 hodiny). Za tři týdny chce formu prodat na maratonu ve Vídni, kde mu půjde o limit na mistrovství světa.

PRAHA – Dostala se mu do krve africká běžecká vášeň. Jiří Homoláč už není v keňském Itenu cizincem, při svém druhém pobytu už zapadl mezi místní domorodce. „Bydli jsme jen tři sta metrů jinde než vloni, potkal jsem tam i stejné kamarády. Cítím se tam jako doma, je to můj druhý domov,“ usmívá se Homoláč, který si jen dva dny po přeletu z Afriky při pražském půlmaratonu ověřil, že jeho nadšení i dřina měly smysl.

Už tedy v Keni patříte mezi domorodce?

„Byl jsem tam dost dlouhou dobu, abych znal všechny v okolí. Jdete po ulici a všichni vás zdraví. Přijde mi, že mě zdraví víc než místní. Vždycky si s někým po cestě popovídám. Já jsem z vesnice kousek od Brna a je to úplně stejné, jako když potkáte souseda. Tady mě taky už znali. Potkáváme se na obědě. Řekneme si, co je nového, jak šel trénink. Tak tam ten život plyne.“

Víte už, v čem je kouzlo afrických běžců?

„Je to v té nadmořské výšce,

NA PRAŽSKÉM PŮLMARATONU se Jiří Homoláč předvedl nejlepším českým časem v historii závodu. Teď míří za dalším cílem – probjovat se na MS do Londýna.
FOTO: ČTK/MICHAL KAMARYT

to je jednoznačné. Když se trénuje ve výšce 2400 metrů, to je obrovská výhoda. Pak je to trénink ve skupině, to taky člověka motivuje. Kdyby tady běhal sám v mrazu, v nízké nadmořské výšce, tak se možná zraní a ještě ho to nebví. Tam je ideální počasí, dvacet stupňů. Ještě mají kvalitní rostlinnou stravu, fazole, kukuřici.“

Místní specialita ugali vám ale moc nejede, že?

„Ale jinak jsem si na tu stravu zvykl. Poslední dobu jsem jedl snad jenom rýži s kukuřicí. Ani jsem to nějak zbytečně nekomboval. Oni to umí ochutit, je to dobrý.“

Bylo v Keni ještě něco, co vás při druhém pobytu překvapilo?

„Podruhé už mě tam nepřek-

OSOBNÍ REKORDY JIŘÍHO HOMOLÁČE

Půlmaraton	1:03:23
Maraton	2:16:55

ČESKÉ TABULKY PŮLMARATON

1:01:31	Jan Pešava	1997
1:02:29	Peter Klimeš	1987
1:02:35	Ivan Úvizl	1992
1:02:37	Pavol Klimeš	1987
1:03:23	Jiří Homoláč	2017

kvapilo nic, připadal jsem si tam normálně. Kamarádi byli z něčeho překvapení, ale mně to přišlo normální. Třeba se tam hodně jezdí na motorce. Viděli jsme, jak na motorce vezli ještě jednu motorku. Nebo má třeba na motorce připoutaných pět ovcí. Za to by tady byla pokuta a sebrání řidičáku...“ (smích)
Zažil jste nějakou lidovou slavnost?

„Loni jsem tam byl na Velikonoci, byla tam velká hostina. Letos, když Wilson Kipsang vyhrál maraton v Tokiu a dal tam traťový rekord, bylo tam ve tři ráno asi dvě stě lidí. Pak vypadla televize a všichni jsme to sledovali na jednom mobilu. Byli jsme tam pěkně nasáčkovaní. Tam běh žije, i uprostřed noci.“

Cítíte, že je běh pro místní vstupenkou k lepšímu životu?

„To rozhodně. Oni jsou hodně motivovaní, aby se vůbec dostali na závody do Evropy. Hodně kluků tu šanci ani nedostane, protože na letenku nemají, nikdo je nepozve. Nebo se nedostanou k manažerovi a skončí, takových případů je tam hodně.“
Co vám tréninkový pobyt v Keni dal ve srovnání s loňskem, kdy jste tam byl poprvé?

„Letos jsem možná naběhal o něco méně, protože jsem loni změnil trenéra. Od loňského podzimu je mým trenérem Róbert Štefko a myslím, že je to nejlepší volba. Změnil celý tréninkový systém. Běhal jsem kvalitně.“
Co vám ukázal pražský půlmaraton, kde jste si zlepšil

osobní rekord a navíc zaběhl nejlepší český čas historie závodu?

„Překonal jsem svého trenéra, ale jeho osobní rekord je mnohem dál. Musím stáhnout tři minuty, mám hodně práce před sebou.“

Věříte si na limit pro londýnské mistrovství světa v maratonu, který činí dvě hodiny a 15 minut?

„Budu se ho snažit zaběhnout za tři týdny ve Vídni. Věřím tomu. Věřím vždycky.“

Bude to váš jediný pokus?

„Pražský maraton letos nepoběžím. Nebudu zkoušet jiný, je to buď, anebo. Uvidíme, jak to dopadne. Kdyžtak se vrátím na dráhu pilovat rychlost a budu se snažit to posunout přišť.“

Dostihový klub: Váňa ukázal, jak krotí zlobivého koně

Dobrodružství Dostihového klubu iSport.cz pokračuje. Členové nejpočetnějšího syndikátu české historie o víkend navštívili stáje trenéra Josefa Váni, který klubu stejně jako loni pro aktuální sezonu pronajímá hnědáka Theophila. Kůň známý svou rozvernou povahou spotenciálem překážkové hvězdy se chystá na svůj květnový start do sezony.

BOHUSLAV/MLÝNCE (nit)

– Tráva ve výběhu laská oči jarní zelení, vítr je silný a osvěžující a Theophilos, rošťák, který v paddocku své jezdecké často zkouší jako byk při rodu, je klidný.

„Jestli si ho chce někdo opatrně pohladit, tak klidně může,“ povzbuzuje usměvavý trenér Josef Váňa skupinu členů Dostihového klubu, kteří dorazili do západočeské Bo-

huslavi navštívit sedmiletého Theophila.

V minulé sezoně tenhle osobitý kůň naplnil příběh premiérové sezony Dostihového klubu iSport.cz, který si klade za cíl přiblížit lidem za minimální roční poplatek pocitu majitelů závodních koní. **Theophilos se vloni představil ve čtyřech dostizích v Pardubicích, jednou vyhrál a skončil druhý v prestižním Poplerově memoriálu. Ukázal ale také svou skotačivou stránku, v prvním dostihu v zelenobílých klubových barvách shodil jezdecke a skončil na tribuně mezi fanoušky.**

„Zlobí v paddocku. Když na něj sedne žokej, tak většinou chytne nerv,“ líčí Váňa, který přes zimu pracoval na tom, aby se talentovaný kůň zklidnil. „To stářím odejde. Až mu bude dvánáct, bude chodit jak beran!“

Návštěvníkům z dostihového klubu Theophilos ukázal po-

hodovější stránku své povahy. Když ho principál Váňa držel za otěže, nechal se bez potíží hladit. A klidně čekal, než se pustil do radovánky s dalšími koňmi ve výběhu, mezi nimiž byl například Zarif, jeden z každoročních favoritů Velké pardubické.

„Doufám, že jsme to zvládli, aby moc nezlobil, a že to snad všechno bude v pořádku. Trenérka říká, že je ve formě, že už by mohl běžet dostih,“ říká Váňa s odkazem na svou ženu Pavlu, která v části tréninkové centrály v Bohuslavi o Theophila pečuje.

Do prvního startu má ale Theophilos ještě několik týdnů času. Jednou z variant je 1. května start v Prvomájové steeplechase v Lysé nad Labem. Další možností je 8. květen, kdy se v úvodní dostihový den pardubického překážkového závodiště běží tradiční Úvodní Cross Country Koroka.

Pro veřejnost otevřený dostihový klub si klade za cíl vlastnit jednoho či více dostihových koní a umožnit tak členům za minimální roční poplatek prožívat pocitu majitelů závodních koní. Klub zahájil činnost na podzim 2015 a v současnosti si pronajímá hnědáka Theophila od majitele a trenéra Josefa Váni, u Jockey Clubu je registrována stáj Dostihový klub iSport-Váňa.

JAK SE STÁT ČLEMEM

Členství pro sezonu 2017 se nabízí jako jednotlivé (1500 korun), párové (2000 korun) a rodinné (3000 korun). Informace na www.dkfans.cz nebo dostihovyklub@seznam.cz.

„Ještě na to máme měsíc,“ usmívá se Váňa.

Pro Theophila, který s překážkovou kariérou začal teprve předloni, bude letošní sezona znamenat zkoušku, jestli obstojí mezi nejkvalitnějšími českými koňmi. Kvůli předchozím úspěšným výsledkům má vysoký handicap a pravděpodobně tak bude startovat jenom v dostizích I. kategorie.

„Kvůli handicapu musí jenom do jedniček, možná do dvojky s vyšší vahou,“ vysvětluje Tomáš Janda, dostihový agent a jeden z klubových manažerů.

Dostihový klub iSport.cz stále přijímá nové zájemce. Členové se například mohou účastnit návštěv Váňových stájí, před dostihem mají po dohodě s pořadatelem přístup do paddocku, v případě úspěchu se můžou účastnit slavnostního vyhlášení. Více informací na www.dkfans.cz.